

Přehled slovenských vokálů - ve fonetické transkripci slovenštiny (dle Kráľ, A., Sabol, J. Fonetika a fonológia, Bratislava: SPN, 1989)

Monoftongy x diftongy - nutno odlišit.

Monoftongy (jednohlásky)

horizontálny pohyb jazyka					
		predné	stredné		zadné
	vysoké	i, í			u, ú
	prostredné	e, é			o, ó
	nízke		ä, a, á		

NUTNO URČIT: postavení ve vokalickém trojúhelníku, kvantitu

NENÍ NUTNO URČOVAT:

orálnost (ústnost) – ve slovenštině není nazálnost vokálů

labializáciu (zaokružlenie) – ve slovenštině je doprovodná k zadnosti

Diftongy (dvojhásky)

Všechny jsou stoupavé, podle trvání dlouhé.

Další určení je podle směru a polohy artikulačního orgánu:

[ie] předná

[iu] vysoká

[ia] středná

[uo] zadná

Pozor: „ou“ ve slovenštině je kombinací vokálu + [ů], realizace „v“ na konci slabiky.

Slovný přízvuk

se značí doplňkovou značkou: [slovenská ¹fonetická ¹transkripcia]

Intonace

se obvykle značí schematicky šipkami naznačujícími průběh melodému.